

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 79

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 februarie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 6 din 9 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și a dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală	2-4	Protocol între Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, semnat la Jakarta la 17 iulie 2006, de amendare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 23 noiembrie 1982.....	11-12
Decizia nr. 13 din 9 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 15 din 9 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	6-7	799/2006. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 106/2006 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2006, întocmite de institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.....	12-14
Decizia nr. 22 din 11 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	8-9	2.479/2006. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.746/2005 privind aprobarea Listei organismelor recunoscute în domeniul produselor pentru construcții	15-20
Decizia nr. 26 din 11 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor ...	9-10	126. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, aferente lunii februarie 2007	21-23
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
65. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, semnat la Jakarta la 17 iulie 2006, de amendare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 23 noiembrie 1982.....	11	132. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Metodologiei de elaborare a Planului de analiză și acoperire a riscurilor și a Structurii-cadru a Planului de analiză și acoperire a riscurilor.....	23-31
		★	
	11	Rectificări	31-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 6**

din 9 ianuarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și a dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și a dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Gheorghe Ardelean în Dosarul nr. 23.649/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 ca inadmisibilă, întrucât aceste dispoziții nu au legătură cu obiectul cauzei ce se judecă în fața instanței de fond. În ceea ce privește critica dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală, concluziile sunt de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 23.649/1/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și a dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Gheorghe Ardelean.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate din Legea nr. 51/1995 sunt în vădită contradicție cu prevederile constituționale referitoare la dreptul de liberă asociere, întrucât limitează dreptul de a exercita profesia de avocat

și de a asigura asistență judiciară numai la membrii barourilor aparținând Uniunii Naționale a Barourilor din România. Prevederile art. 453 alin. 1 lit. c) raportat la art. 455 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la libertate și învățatură, întrucât limitează cazurile de întrerupere a executării pedepsei la anumite împrejurări speciale și nu oferă posibilitatea condamnatului de a urma cursurile unei forme de învățământ.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale referitoare la dreptul la asociere sau dreptul la învățatură, astfel că excepția este lipsită de temei.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2) și (3): „(2) *Profesia de avocat se exercită numai de avocații înscriși în tabloul baroului din care*

fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R.

(3) *Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept.*“;

— Art. 9 alin. (1) și (2): „(1) *Barourile și U.N.B.R. asigură exercitarea calificată a dreptului de apărare, competența și disciplina profesională, protecția demnității și onoarei avocaților membri.*

(2) *În fiecare județ există și funcționează un singur barou membru al U.N.B.R., cu sediul în localitatea de reședință a județului.*“;

— Art. 28 alin. (1) și (2): „(1) *Avocatul înscris în tabloul baroului are dreptul să asiste și să reprezinte orice persoană fizică sau juridică, în temeiul unui contract încheiat în formă scrisă, care dobândește dată certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență.*

(2) *Avocatul, precum și clientul au dreptul să renunțe la contractul de asistență juridică sau să îl modifice de comun acord, în condițiile prevăzute de statutul profesiei. Renunțarea unilaterală a clientului nu constituie cauză de exonerare pentru plata onorariului convenit, pentru serviciile avocațiale prestate, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul procesual al clientului.*“;

— Art. 68 alin. (1): „*Baroul asigură asistența judiciară în toate cazurile în care apărarea este obligatorie potrivit legii, precum și la cererea instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a organelor administrației publice locale în cazurile în care acestea apreciază că persoanele se găsesc în imposibilitate vădită de a plăti onorariul.*“

De asemenea, autorul excepției mai critică și dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală, care prevăd:

— Art. 453 alin. 1 lit. c): „*Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:*

[...]

c) *când din cauza unor împrejurări speciale executarea imediată a pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care lucrează. În acest caz, executarea poate fi amânată cel mult 3 luni și numai o singură dată.*“;

— Art. 455: „*Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă în cazurile și în condițiile prevăzute în art. 453, la cererea persoanelor arătate în alin. 2 al aceluiași articol.*“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 32 care consacră dreptul la învățătură și ale art. 40 cu privire la dreptul de asociere, precum și prevederile art. 2 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul cauzei îl constituie recursul formulat de autorul excepției, în calitate de condamnat, împotriva unei hotărâri prin care s-a respins cererea acestuia de întrerupere a executării pedepsei închisorii.

Ca atare, invocarea, pe cale de excepție, a neconstituționalității dispozițiilor legale referitoare la organizarea și funcționarea profesiei de avocat nu are legătură cu soluționarea cauzei, în accepțiunea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Faptul că autorul

excepției a refuzat să aleagă un apărător din cadrul unui barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, precum și asistența judiciară din partea avocatului desemnat din oficiu, nu este de natură să creeze vreo legătură între textele de lege criticate și soluționarea cauzei. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992.

În ceea ce privește dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală, Curtea constată că textele de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 49 din 14 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 18 martie 2002, Curtea a reținut că „întreruperea executării pedepsei se poate acorda pentru o perioadă de cel mult 3 luni și numai o singură dată, atunci când din cauza unor împrejurări speciale executarea pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea în care lucrează. Prevederile legale menționate stabilesc, pentru instanța de judecată competentă, facultatea de a acorda, la cererea condamnatului, întreruperea executării pedepsei, în cazul în care constată că sunt întrunite condițiile menționate mai sus.“

Așa fiind, prevederile criticate limitează posibilitatea condamnatului de a obține întreruperea executării pedepsei, pe de o parte, numai în acele împrejurări care sunt de natură a crea grave prejudicii, iar pe de altă parte, la o singură întrerupere având ca temei art. 453 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală. Or, dată fiind situația specială în care se află condamnatul, respectiv starea de detenție, este firesc ca acesta să nu poată exercita drepturile constituționale, deci inclusiv dreptul la învățătură, decât în condițiile legii. Sub acest aspect, Curtea reține că, potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns dacă se impune în situațiile prevăzute de alin. (1) al articolului, printre care și perioada desfășurării instrucției penale, respectiv a executării pedepsei cu închisoarea pentru care persoana a fost condamnată.

În considerarea acestor argumente, critica formulată de autorul excepției apare ca fiind lipsită de temei. Astfel, dorința condamnatului de a urma cursurile unei instituții de învățământ superior, oricât de importantă și necesară ar fi pentru acesta, nu poate fi calificată ca o împrejurare specială, susceptibilă de a da naștere unor grave consecințe, care să determine întreruperea executării pedepsei închisorii.

Curtea mai observă că, dincolo de rațiunile înfățișate, întrucât neconstituționalitatea nu este dedusă din contrarietatea art. 453 alin. 1 lit. c) raportat la art. 455 din Codul de procedură penală cu prevederile Legii fundamentale, ci dintr-o pretinsă lacună a celui dintâi, iar restabilirea concordanței dintre Constituție și lege, într-o atare situație, ar presupune înlăturarea acesteia prin completarea reglementării, critica cu un atare obiect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului“.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Cornel Gheorghe Ardelean în Dosarul nr. 23.649/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) raportate la art. 455 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 13 din 9 ianuarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 3.177/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.177/44/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă**, excepție ridicată de Marin Frunză cu ocazia soluționării recursului formulat

împotriva Sentinței civile nr. 107 din 5 martie 2003, pronunțată de Tribunalul Galați în Dosarul nr. R/77/C/2003, pentru soluționarea unui litigiu de muncă având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia critică art. 81 din Legea nr. 168/1999, considerând că încalcă dreptul la două grade de jurisdicție, dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la o judecată dreaptă și nepărtinitoare, fiind contrar și principiilor constituționale referitoare la universalitatea drepturilor și îndatoririlor, la egalitatea în drepturi și la nediscriminare. În acest sens, arată că textul de lege criticat permite judecarea fondului de către instanța de recurs și în situația în care prima instanță nu a judecat fondul cauzei, ci a respins acțiunea pe baza unei excepții, astfel că nu mai există o a doua cale de atac asupra fondului.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, textul de lege criticat urmărind asigurarea celerității procedurii în litigiile de muncă. De asemenea, arată că nici prevederile constituționale, nici cele internaționale invocate de autorul excepției nu instituie principiul dublului grad de jurisdicție în materie civilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, întrucât nu contravine nici uneia dintre dispozițiile constituționale și reglementările internaționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 81 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, dispoziții potrivit cărora, „(1) În caz de admitere a recursului, instanța va judeca în fond cauza.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în următoarele situații:

a) soluționarea cauzei de instanța de fond s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competență;

b) judecata în fond a avut loc în lipsa părții care nu a fost legal citată.“

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 1, 11, 15, 16, 20, 21, 24, 124 și 126 din Constituție, referitoare la statul român, la dreptul internațional și dreptul intern, la universalitate, la egalitatea în drepturi, la tratatele internaționale privind drepturile omului, la accesul liber la justiție, la dreptul la apărare, la înfăptuirea justiției și la instanțele judecătorești.

De asemenea, consideră că sunt încălcate reglementările cuprinse în art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, la interzicerea discriminării și la interzicerea abuzului de drept, precum și prevederile art. 1, 2, 6, 7, 8, 10, 11 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la egalitatea în drepturi, universalitatea drepturilor și a libertăților, dreptul la recunoașterea calității de subiect de drept, dreptul la protecția egală a legii, dreptul de a se adresa în mod efectiv instanțelor judiciare, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și la interzicerea oricăror acte care ar putea conduce la desființarea unor drepturi sau libertăți proclamate de Declarație.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 3.177/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat instituie norme de procedură a căror stabilire revine, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competenței exclusive a legiuitorului.

Art. 81 din Legea nr. 168/1999 are ca scop asigurarea soluționării cu celeritate a conflictelor de muncă, ținând seama de specificul litigiilor de această natură.

În ceea ce privește concordanța textului de lege criticat cu prevederile constituționale invocate, Curtea observă că acesta se aplică în mod egal pentru toate părțile litigiilor de muncă și tuturor situațiilor care se încadrează în ipoteza normei juridice, neinstituindu-se nicio discriminare.

De asemenea, textul de lege examinat nu îngreșește în niciun fel accesul liber la justiție și nu prevede vreo derogare de la dispozițiile și garanțiile procedurale, astfel încât să se împiedice desfășurarea în mod echitabil a procesului.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției potrivit căreia nu ar beneficia de un dublu grad de jurisdicție cu privire la judecarea fondului cauzei, încălcându-se astfel și dreptul la apărare, Curtea constată că nicio dispoziție constituțională sau reglementare internațională nu prevede numărul gradelor de jurisdicție și al căilor de atac ce trebuie prevăzute pentru diferite litigii. Singura obligație privind instituirea unui dublu grad de jurisdicție, prevăzută de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se referă la cauzele penale, iar nu la cele civile. De altfel, textul de lege criticat se referă tocmai la o cale de atac, anume recursul împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță. Rejudecarea cauzei în fond sau chiar discutarea pentru prima oară a fondului în fața instanței de recurs nu este de natură să îngreșească exercitarea dreptului la apărare de către toate părțile procesului.

De altfel, Curtea constată că art. 81 din Legea nr. 168/2001 a mai fost examinat sub aspectul constituționalității prin prisma aceluiași critici ca și cele formulate în prezenta speță, iar prin Decizia nr. 86 din 20 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 5 iunie 2001, și Decizia nr. 165 din 22 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 14 iunie 2001, instanța de contencios constituțional a respins aceste critici ca fiind neîntemeiate pe considerente ce își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 15

din 9 ianuarie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 pct. 22
din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Kozsokár Gabor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romstal Imex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.413/94/2006 (Dosar vechi nr. 3.119/2006) al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.413/94/2006 (Dosar vechi nr. 3.119/2006), **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Romstal Imex” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect plângerea formulată de aceasta împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unor contravenții, întocmit în temeiul textului de lege criticat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 80 pct. 22 din ordonanța criticată contravine art. 15 alin. (2) și art. 23 alin. (12) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, evocând „prevederi din acte normative incidente în cauză”, și anume art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, art. 41 din Legea contabilității nr. 82/1991, art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.055 din 30 octombrie 1998, art. 4 alin. 1 din Normele metodologice din 18 aprilie 2003 pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale (abrogat), precum și deciziile Curții Constituționale nr. 361/2004 și nr. 83/2004, autorul excepției arată că, „în

ipoteza aplicării” unei sancțiuni, ea „nu mai poate fi executată, deoarece acest lucru s-ar face atât cu încălcarea principiului constituțional al retroactivității legii contravenționale, cât și cu încălcarea art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.” În continuare, arată că, potrivit doctrinei referitoare la norma juridică, „sancțiunea nu poate exista în cuprinsul unui act normativ decât în situația în care ipoteza și dispozitivul normei se găsesc în conținutul actului normativ care conține sancțiunea sau în alte acte normative în vigoare”, astfel că în ceea ce privește art. 80 pct. 22 „nu poate fi vorba despre o normă juridică atâta timp cât avem numai sancțiunea, ipoteza și dispoziția fiind abrogate”. Ca atare, consideră că atât menținerea, cât și aplicarea sancțiunii prevăzute de textul de lege criticat sunt neconstituționale, „deoarece nu au temei legal, așa cum prevede art. 23 alin. (12) din Constituția României”, iar constatarea neconstituționalității acestor prevederi „ar proteja persoanele de eventualele «tracasări» sau chiar abuzuri din partea organelor de control” și „s-ar evita atât unele soluții contradictorii ale instanțelor de judecată, cât și încălcarea inutilă a instanțelor cu asemenea cauze”. În ceea ce privește încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu sunt formulate motive de neconstituționalitate.

Judecătoria Buftea consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât elementele normei juridice — ipoteză, dispoziție și sancțiune — se regăsesc în pct. 22 al art. 80 din ordonanța criticată, astfel că excepția ridicată „este menită doar a tergiversa judecarea cauzei.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 58 din Legea nr. 650/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 16 decembrie 2002.

Art. 80 pct. 22 prevede: „*Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: [...]; 22. exercitarea de activități de comerț cu ridicata și comerț cu amănuntul în aceeași structură de vânzare, respectiv suprafață de vânzare, cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei și cu interzicerea uneia dintre cele două activități;*”.

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt art. 15 alin. (2), potrivit căruia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”, și art. 23 alin. (12), care dispune că „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.*”

Se mai invocă și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind „*Dreptul la un proces echitabil*”. De asemenea, autorul excepției raportează motivarea excepției de neconstituționalitate la „prevederi din acte normative incidente în cauză”, și anume: art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, art. 41 din Legea contabilității nr. 82/1991, art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.055 din 30 octombrie 1998, art. 4 alin. 1 din Normele metodologice din 18 aprilie 2003 pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, deciziile Curții Constituționale nr. 361/2004 și nr. 83/2004.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Potrivit criticilor formulate, constând, în esență, în evocarea unor dispoziții din „acte normative incidente în cauză”, aplicarea unei sancțiuni în temeiul art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 încalcă art. 15 alin. (2) și art. 23 alin. (12) din Constituție.

Articolul 80 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 stabilește contravenții — dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni — și sancțiuni: amenzi și suspendarea sau

interzicerea activității. Curtea constată că pct. 22 al articolului ce face obiectul excepției de neconstituționalitate, care dispune că „*exercitarea de activități de comerț cu ridicata și comerț cu amănuntul în aceeași structură de vânzare, respectiv suprafață de vânzare*”, constituie contravenție și se sancționează „*cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei și cu interzicerea uneia dintre cele două activități*”, nu conține în sine vreo prevedere cu caracter retroactiv și nici nu face precizări în legătură cu aplicarea în timp a reglementărilor pe care le cuprinde. De altfel, însăși ordonanța în întregul său, adoptată la 29 august 2000, intră în vigoare, potrivit art. 89 alin. (2) din aceasta, la data de 1 ianuarie 2001, respectiv la data de 1 ianuarie 2003, așa cum dispune art. 91 introdus prin pct. 71 din Legea nr. 650/2002. Mai mult, în cauză, sancțiunea a fost aplicată în martie 2006.

În ceea ce privește invocarea încălcării prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (12), Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât art. 23 din Constituție privește „*Libertatea individuală*”, iar alineatul menționat dispune că „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.*” Or, textul de lege criticat dispune, așa cum s-a arătat, cu privire la contravenții și sancțiuni în domeniul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, Curtea nu poate reține contrarietatea dintre textul de lege criticat și prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 23 alin. (12).

În legătură cu încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu se arată în ce constă aceasta, așa încât Curtea nu o poate analiza.

De altfel, în realitate, autorul excepției nici nu formulează critici de neconstituționalitate, ci, analizând cuprinsul art. 80 pct. 22 din ordonanță prin raportare la „acte normative incidente în cauză”, este nemulțumit că textul se aplică, deși nu constituie „o normă juridică atâta timp cât avem numai sancțiunea, ipoteza și dispoziția fiind abrogate” și nu are „temei legal așa cum prevede art. 23 alin. (12) din Constituția României”, astfel încât constatarea neconstituționalității lui „ar proteja persoanele de eventualele «tracasări» sau chiar abuzuri din partea organelor de control” și „s-ar evita atât unele soluții contradictorii ale instanțelor de judecată, cât și încălcarea inutilă a instanțelor cu asemenea cauze.”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romstal Imex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.413/94/2006 (Dosar vechi nr. 3.119/2006) al Judecătorei Buftea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 22

din 11 ianuarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ottonel Trading House” — S.R.L. din Câmpulung în Dosarul nr. 2.192/46/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

În acest sens, arată că Legea nr. 64/1995 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, iar soluția legislativă criticată nu a fost preluată în noua reglementare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.192/46/2006, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 38 alin. (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ottonel Trading House” — S.R.L. din Câmpulung.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că debitorul este privat de un proces echitabil, întrucât contestația sa referitoare la starea de insolvență va fi judecată de judecătorul-sindic, acesta fiind acela care constată starea de insolvență a debitorului și dispune deschiderea procedurii.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima

punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, invocă și jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 65/ din 3 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 9 martie 2005.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, dar soluția legislativă consacrată de art. 38 alin. (3) din Legea nr. 64/1995 a fost preluată de art. 33 alin. (2) din actul abrogator, dispoziții care sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat, potrivit căruia *„Dacă, în termen de 5 zile de la primirea copieii, debitorul contestă că ar fi în stare de insolvență, în condițiile stabilite la art. 36, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați debitorul și creditorii care au introdus cererea”*, încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (2) și (3) care consacră accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului a fost abrogată expres prin art. 156 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, lege care a intrat în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei.

Soluția legislativă criticată în cauza de față nu a mai fost însă preluată în noua reglementare și, prin urmare, critica de neconstituționalitate nu mai are obiect, astfel încât, în temeiul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea

nr. 47/1992, potrivit căroro „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]”, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ottonel Trading House” — S.R.L. din Câmpulung în Dosarul nr. 2.192/46/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26

din 11 ianuarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Mircea Sărăcuț în Dosarul nr. 3.227/2006 al Judecătoria Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat este în deplin acord cu prevederile din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.227/2006, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Mircea Sărăcuț într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, întocmit de un agent constator al Inspectoratului de Poliție Județean Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia precizează că din textul de lege criticat rezultă că îi revine contravenientului sarcina de a-și proba nevinovăția în fața instanței, fiind astfel încălcat dreptul constituțional la respectarea prezumției de nevinovăție. Mai arată că, în opinia sa, este nesocotit principiul statului de drept, bazat pe respectarea drepturilor omului, întrucât organul constator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile potrivit unei competențe foarte largi, fiind apoi scutit de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor îndreptate împotriva contravenientului.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 183/2003.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Precizează că prezumția de

nevinovăție se referă exclusiv la procese cu caracter penal, fiind reglementată de Constituție în legătură cu libertatea individuală a persoanei. Or, textul de lege criticat nu pune contravenientul în fața unui verdict definitiv de vinovăție și răspundere, ci doar în fața unui act administrativ de constatare, ale cărui efecte pot fi înlăturate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

Art. 15 alin. (1): „*Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatatori.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) care consacră România ca stat de drept, democratic și social și ale art. 23 alin. (11) care prevăd că, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, persoana este considerată nevinovată. De asemenea, autorul excepției susține că prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă și dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează respectarea prezumției de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prevederile art. 15 alin. (1) din

Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor constituie o normă procedurală prin care legiuitorul delegat a înțeles să reglementeze modalitatea de constatare a săvârșirii unei contravenții. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, pronunțându-se asupra constituționalității unor prevederi cu caracter procedural din ordonanța criticată și prin raportare la art. 23 alin. (8) [devenit alin. (11)] din Constituție, Curtea a statuat că potrivit teoriei și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, problema stabilirii vinovăției în materia contravențiilor nu are în vedere faza extrajudiciară a sancțiunii administrative, la care se referă prevederile art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, ci faza judiciară a acesteia. De aceea, este nefondată critica privind nesocotirea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 23 alin. (8) din Constituție, care instituie principiul respectării prezumției de nevinovăție.

Pentru aceste considerente, Curtea nu poate reține că textul de lege criticat este contrar vreuneia dintre prevederile constituționale sau convenționale invocate de autorul excepției.

Prin aceeași decizie, în legătură cu susținerea asemănătoare celor din prezenta cauză, referitoare la răsturnarea sarcinii probei, a cărei consecință o constituie, de asemenea, încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a reținut că „din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare”.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției conform căreia „organul constatator — în speță, polițistul — este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovății și să aplice sancțiunile potrivit unei competențe de apreciere foarte largi, iar apoi este scutit de orice sarcină a probei acuzațiilor și sancțiunilor sale îndreptate împotriva contravenienților”, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală care statuează principiul statului de drept, democratic și social, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză. Faptul că autorul excepției atribuie agentului constatator un anumit comportament nu constituie o chestiune de constituționalitate, ci o problemă de aplicare a legii, care excede controlului instanței de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Mircea Sărăcuț în Dosarul nr. 3.227/2006 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

pentru aprobarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, semnat la Jakarta la 17 iulie 2006, de amendare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 23 noiembrie 1982

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, **Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 23 noiembrie 1982, de amendare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 17 iulie 2006, de amendare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 23 noiembrie 1982.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,
Eugen Țapu-Nazare,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru comerț,
Iuliu Winkler

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 24 ianuarie 2007.
Nr. 65.

PROTOCOL

între Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, semnat la Jakarta la 17 iulie 2006, de amendare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 23 noiembrie 1982

Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, denumite în continuare *părți contractante*, luând în considerare că, în conformitate cu Tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România va deveni membră a Uniunii Europene de la 1 ianuarie 2007 și va aplica politica comercială comună,

dorind să consolideze cadrul adecvat pentru continuarea dialogului între părțile contractante, având în vedere elaborarea și dezvoltarea măsurilor necesare în vederea întăririi și intensificării relațiilor economice, în beneficiul ambelor părți contractante,

referindu-se la art. 19 din Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Indonezia privind cooperarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, semnat la Jakarta la 23 noiembrie 1982, au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

Articolul 2 va fi eliminat.

ARTICOLUL II

Articolul 3 va fi amendat, adăugându-se următoarele domenii de cooperare:

- financiar;
- industria de construcții navale;
- industria chimică și farmaceutică;
- industria siderurgică;
- concesiune imobiliară;
- investiții.

ARTICOLUL III

Următorul articol va fi inserat după articolul 4 și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 4 bis

Părțile contractante își vor acorda reciproc protecția drepturilor de proprietate intelectuală în conformitate cu Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț, parte integrantă a Acordului privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, precum și cu alte tratate internaționale privind proprietatea intelectuală, la care ambele părți sunt părți contractante.“

ARTICOLUL IV

Articolul 12 va fi eliminat.

ARTICOLUL V

Articolul 19 va fi modificat prin adăugarea a două noi paragrafe, cu următorul cuprins:

„Prevederile prezentului acord nu aduc atingere obligațiilor internaționale ale părților contractante. Prevederile prezentului acord se vor aplica fără a prejudicia obligațiile ce derivă din aderarea României la Uniunea Europeană, precum și obligațiile ce derivă din acordurile internaționale bilaterale și multilaterale ale României și acordurile internaționale bilaterale și multilaterale ale Republicii Indonezia.

Pe cale de consecință, prevederile prezentului acord nu pot fi interpretate sau invocate cu scopul de a afecta sau anula obligațiile menționate, inclusiv obligațiile ce derivă din Acordul de cooperare dintre Comunitatea Economică

Europeană și Indonezia, Malaysia, Filipine, Singapore și Tailanda — state membre ale ASEAN, semnat la Kuala Lumpur la 7 martie 1980.“

ARTICOLUL VI

Prezentul protocol face parte integrantă din acord și va fi supus aprobării în conformitate cu procedurile interne ale fiecărei părți contractante.

Părțile contractante își vor notifica reciproc îndeplinirea procedurilor necesare pentru intrarea sa în vigoare. Prezentul protocol va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Drept care subsemnații, autorizați corespunzător de Guvernele lor, au semnat prezentul protocol.

Semnat la Jakarta la 17 iulie 2006, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, bahasa indonesia și engleză, toate textele fiind autentice. În eventualitatea unor divergențe în ceea ce privește interpretarea, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Gheorghe Săvuică,

ambasadorul României în Republica Indonezia

Pentru Guvernul Republicii Indonezia,

Eddi Hariyadi,

director general,

Directoratul America și Europa

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 106/2006 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2006, întocmite de institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale

În temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 106/2006 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2006, întocmite de institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 340 din 14 aprilie 2006, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Dan Ștefan Motreanu

București, 15 decembrie 2006.
Nr. 799.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL AGRICULTURII PADURILOR SI DEZVOLTARII RURALE
 INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE
 PENTRU PEDOLOGIE, AGROCHIMIE SI PROTECTIA MEDIULUI - ICPA Bucuresti

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 106/2006)

SE APROBA,

ORDONATOR PRINCIPAL DE CREDITE

BUGETUL DE VENITURI SI CHELTUIELI RECTIFICAT
 PE ANUL 2006

INDICATORI	Nr. rd	Buget an 2006 aprobat cf. Ord.MAPDR 106/23.02.2006 - mii lei -	Propunere rectificare an 2006 - mii lei -	Diferente (+ / -)
A	0	1	2	3=2-1
I. VENITURI TOTALE, din care:	01	7.267	9.569	2.302
1. VENITURI DIN EXPLOATARE	02	7.265	9.566	2.301
din care				
a) Venituri din activitatea de baza*)	03	7.265	9.566	2.301
b) Venituri din alte activitati conexe activitatii de cercetare-dezvoltare	04	0	0	0
2. VENITURI FINANCIARE	05	2	3	1
3. VENITURI EXTRAORDINARE	06	0	0	0
II. CHELTUIELI TOTALE, din care:	07	7.223	9.521	2.298
1. Cheltuieli de exploatare, total, din care:	08	7.221	9.521	2.300
a) Bunuri si servicii	09	1.450	2.822	1.372
b) Cheltuieli de personal, din care:	10	2.724	3.705	981
- cheltuieli cu salariile	11	1.889	2.641	752
- contributi de asigurari sociale de stat	12	373	522	149
- contributi de asigurari de somaj	13	47	66	19
- contributi de asigurari sociale de sanatate	14	132	185	53
- contributi pentru concedii si indemnizatii	15	14	20	6
- contributi de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale	16	26	36	10
- alte cheltuieli de personal, din care:	17	243	235	-8
- deplasari, detasari	18	67	32	-35
- tichete de masa	19	176	203	27
c) Cheltuieli de exploatare privind amortizarea si provizioanele	20	295	321	26
d) Cheltuieli de protocol	21	1	29	28
e) Cheltuieli de reclama si publicitate	22			
f) Cheltuieli cu sponsorizarea	23			
g) Cheltuieli prevazute de art. 21(3-litera c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	24	5	6	1
h) Alte cheltuieli	25	2.746	2.638	-108
2. Cheltuieli financiare, din care:	26	2	0	-2
- cheltuieli privind dobanzile	27			
- alte cheltuieli financiare	28	2	0	-2
3. Cheltuieli extraordinare	29			
III. REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	30	44	48	4
IV. ALTE CHELTUIELI DEDUCTIBILE STABILITE POTRIVIT LEGII	31			
V. IMPOZITUL PE PROFIT	32	7,0	12,1	5,1
VI. REZULTATUL NET (profit/pierdere)	33	37	35,9	-1,1
VII. ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI	34	0	0	0

INDICATORI	Nr. rd	Buget an 2006 aprobat cf. Ord. MAPDR 106/23.02.2006 - mii lei -	Propunere rectificare an 2006 - mii lei -	Diferente (+ /-)
A	0	1	2	3=2-1
VIII.PROFITUL DE REPARTIZAT RAMAS DUPA ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI	35	37,0	35,9	-1,1
(potrivit O.G. nr.57/2002 aprobata prin legea 324/2003), din care				
a) pentru cointeresarea personalului angajat in activitatea de cercetare-dezvoltare	36	7,4	7,2	-0,2
b) pentru finantarea dezvoltarii institutului, in conformitate cu planul de investitii si dotari ale acestuia, aprobat de organul administratiei centrale coordonatoare	37	22,2	21,5	-0,7
c) pentru desfasurarea activitatii curente	38	7,4	7,2	-0,2
IX. SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR	39	196	689	493
din care:				
1. Surse proprii	40	196	689	493
2. Alocatii de la bugetul de stat pentru investitii	41			
3. Credite bancare pentru investitii	42			
- interne	43			
- externe	44			
4. Alte surse	45			
X. CHELTUIELI PENTRU INVESTITII, din care:	46	196	689	493
1. Investitii, inclusiv investitii in curs la finele anului	47	196	689	493
2. Rambursarea de rate aferente creditelor pentru investitii	48			
- interne	49			
- externe	50			
XI. DATE DE FUNDAMENTARE				
1. Venituri totale (rd.01)	51	7.267	9.569	2.302
2. Cheltuieli aferente veniturilor totale (rd.07)	52	7.223	9.521	2.298
3. Rezultate (+/-) (rd. 51 - rd. 52)	53	44	48	4
4. Numar mediu de personal, total institut, din care:	54	130	130	0
- numar mediu personal de cercetare-dezvoltare	55	112	110	-2
5. Castigul mediu lunar pe salariat, total institut (lei) **)	56	1.154	1.585	431
6. Castigul mediu lunar pe personal de cercetare-dezvoltare (lei)	57	1.405	1.873	468
7. Rentabilitatea (rd.53/52*100)	58	0,6	0,5	-0,1
8. Productivitatea muncii pe total personal mii lei/pers. (rd.02/rd.54)	59	56	74	18
9. Rata rentabilitatii financiare rd. 35*100/capital propriu	60	111	108	-3
10. Plati restante	61	320	320	0
11. Creante de incasat	62	350	350	0

*) Veniturile prevazute in contractele de cercetare incheiate cu Ministerul Educatiei si Cercetarii/Autoritatea Nationala pentru Cercetare Stiintifica, prin PNCDI, inclusiv cele din Programul Nucleu, incheiate pana la 1.11.2006 sunt in suma de 8172 mii lei, iar cele din contracte incheiate cu ordonatorii principali de credite care finanteaza programe si proiecte din planurile sectoriale sunt in suma de 595 mii lei. Veniturile din contracte cu parteneri societati comerciale si cu parteneri din strainatate sunt in valoare de 799 mii lei.

**) Castigul mediu lunar pe salariat este calculat fara influenta sumelor prevazute pentru plata indemnizatiilor membrilor Consiliului de Administratie si drepturile salariale ale directorului general.

NOTA: In cheltuielile cu salariile pe anul 2006 s-au cuprins si:

- suma de 35 mii lei reprezentand indemnizatiile membrilor consiliului de administratie;
- suma de 134 mii lei reprezentand drepturile banesti ale directorului general.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN**pentru completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.746/2005 privind aprobarea Listei organismelor recunoscute în domeniul produselor pentru construcții**

În temeiul art. 36 alin. (3) și (5) din Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile certificatelor de recunoaștere nr. 30 din 12 octombrie 2006, nr. 31 din 13 noiembrie 2006 și nr. 32 din 23 noiembrie 2006, acordate de Comisia de recunoaștere a organismelor desemnate pentru atestarea conformității produselor pentru construcții, constituită prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.746/2005 privind aprobarea Listei organismelor recunoscute în domeniul produselor pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 2 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu organismele prevăzute în anexele nr. 1—3*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

București, 20 decembrie 2006.
Nr. 2.479.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

LISTA
organismelor recunoscute în domeniul produselor pentru construcții

Denumirea și adresa organismului recunoscut	Numărul de identificare în Registrul organismelor recunoscute	Familii de produse/ Utilizări preconizate	Numărul tabelului ⁽¹⁾	Sistemul de atestare a conformității ⁽²⁾	Funcția organismului
Laboratorul de încercări fizico-mecanice aparținând de S.C.MULTISTAR PROD SRL cu sediul în: Oradea, Județul Bihor, Str.Uzinelor nr.3, Cod poștal 410605	37	CIMENTURI, VARURI DE ZIDĂRIE ȘI ALȚI LIANȚI HIDRAULICI: -Cimenturi obișnuite	<u>3.1.1</u> 2.1	Sistem 1+	Laborator de încercări
		PRODUSE DIN IPSOS	<u>3.7.2</u> 2.18	Sistem 3	Laborator de încercări
		PARDOSELI: -Materiale de șapă de pardoseală	<u>3.12.2</u> 2.26	Sistem 1	Laborator de încercări
			1.18	Sistem 3	Laborator de încercări
		ADEZIVI PENTRU CONSTRUCȚII: -Adezivi pentru plăci	<u>3.24.2</u> 2.47	Sistem 1	Laborator de încercări
			<u>3.24.1</u> 1.33	Sistem 3	Laborator de încercări

Note:

¹⁾ Reprezintă familia de produse prin: numărul tabelului din ANEXA III / pozițiile aferente subfamiliilor/produselor din familia respectivă din ANEXELE I și II la Regulamentul privind atestarea conformității produselor pentru construcții, aprobat cu ordinul MTCT nr. 1558/2004, cu modificările și completările ulterioare.

²⁾ Conform prevederilor din anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, cu modificările și completările ulterioare.

LISTA
organismelor recunoscute în domeniul produselor pentru construcții

Denumirea și adresa organismului recunoscut	Numărul de identificare în Registrul organismelor recunoscute	Familii de produse/ Utilizări preconizate	Numărul tabelului ⁽¹⁾	Sistemul de atestare a conformității ⁽²⁾	Funcția organismului
Laboratorul INCERC de încercări pentru instalații, materiale și echipamente-LII- aparținând de INCERC București cu sediul în: București, Șos.Pantelimon nr.266, sector 2, Cod poștal 021652	38	APARATE DE ÎNCĂLZIRE A SPAȚIULUI - radiatoare - convectoare - ventiloconvectoare - încălzitoare de plintă - panouri - alte emițătoare statice de căldură pe plafon - seturi de încălzire de perete și de pardoseală	<u>3.25.1</u> 1.34	Sistem 3	Laborator de încercări
			<u>3.25.2</u> 2.49	Sistem 1	
		ȚEVI, REZERVOARE ȘI PRODUSE AUXILIARE FĂRĂ CONTACT CU APA DESTINATĂ CONSUMULUI UMAN - seturi de țevi - țevi - armături - robinete	<u>3.26.1;3.26.5</u> 1.36	Sistem 3	Laborator de încercări
			<u>3.26.3</u> 1.36	Sistem 1	
		<u>3.26.4</u> 2.52	Sistem 1;3		
		PRODUSE PENTRU CONSTRUCȚII ÎN CONTACT CU APA DESTINATĂ CONSUMULUI UMAN - seturi de țevi - țevi - robinete - fittinguri	<u>3.63.1</u> 2.101	Sistem 1+	Laborator de încercări

Note:

¹⁾ Reprezintă familia de produse prin: numărul tabelului din ANEXA III / pozițiile aferente subfamiliilor/produselor din familia respectivă din ANEXELE I și II la Regulamentul privind atestarea conformității produselor pentru construcții, aprobat cu ordinul MTCT nr. 1558/2004.

²⁾ Conform prevederilor din anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții.

LISTA
organismelor recunoscute în domeniul produselor pentru construcții

Denumirea și adresa organismului recunoscut	Numărul de identificare în Registrul organismelor recunoscute	Familii de produse/ Utilizări preconizate	Numărul tabelului ⁽¹⁾	Sistemul de atestare a conformității ⁽²⁾	Funcția organismului ⁽³⁾
S.C.SIMTEX ORGANISMUL DE CERTIFICARE S.A. cu sediul în: București Bdul. Basarabia nr.250, Sector 3 cod poștal 020354	39	CIMENTURI, VARURI DE ZIDĂRIE ȘI ALȚI LIANȚI HIDRAULICI : Varuri caleice Varuri dolomitice Varuri hidraulice Lianți hidraulici rutieri	<u>3.1.1</u> 1.1; 2.5	Sistem 2+2	Organism de certificare CPF
		PRODUSE DIN LEMN PENTRU STRUCTURI SI ACCESORII	<u>3.4.1</u> 2.10	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
		PRODUSE DE BAZĂ ȘI AUXILIARE PENTRU ZIDĂRIE: Produse de zidărie categoria I Mortare de zidărie proiectate, fabricate industrial	<u>3.11.1</u> 2.23; 2.25	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
		PRODUSE METALICE PENTRU STRUCTURI, INCLUSIV PRODUSE AUXILIARE : Secțiuni/profile metalice pentru structuri ;	<u>3.13.1</u> 2.29	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
		PRODUSE METALICE PENTRU STRUCTURI, INCLUSIV PRODUSE AUXILIARE : Elemente de construcție metalice pentru structuri	<u>3.13.2</u> 2.30	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
		PRODUSE METALICE PENTRU STRUCTURI, INCLUSIV PRODUSE AUXILIARE : Materiale de sudură.	<u>3.13.3</u> 2.31	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
		PRODUSE METALICE PENTRU STRUCTURI, INCLUSIV PRODUSE AUXILIARE : Piese de legătură.	<u>3.13.4</u> 2.32	Sistem 2+	Organism de certificare CPF

	PIESE DE FIXARE PENTRU PRODUSE DIN LEMN PENTRU STRUCTURI	<u>3.14.1</u> 2.33	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
	GEOTEXTILE: geosintetice (membrane si textile) geotextile, geocompozite, georețele, geomembrane geoplase Folosite ca bariere pentru fluide sau gaze	<u>3.16.1</u> 2.35	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
	MEMBRANE: Foi impermeabile la umiditate Foi de acoperiș	<u>3.20.1</u> 2.39	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
	PRODUSE PREFABRICATE DIN BETON NORMAL / UȘOR / CELULAR AUTOCLAVIZAT	<u>3.22.1</u> 2.43	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
	PRODUSE AFERENTE BETONULUI, MORTARULUI SI PASTEI DE CIMENT: Aditivi Adaosuri de tip I Produse de protejare a betonului si de reparații	<u>3.23.1</u> 2.45; 2.46	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
	ADEZIVI PENTRU CONSTRUCTII : Adezivi cu rol structural	<u>3.24.1</u> 2.48	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
	AGREGATE MINERALE PENTRU UTILIZARI SUPUSE UNOR CERINȚE STRICTE DE SECURITATE	<u>3.27.2</u> 2.53.2.56	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
	PRODUSE PENTRU CONSTRUCȚIA DRUMURILOR: Bitumuri Mixturi bituminoase Tratamente de suprafață Produse si seturi pentru hidroizolarea platformelor de pod	<u>3.30.1</u> 2.63.--2.66	Sistem 2+	Organism de certificare CPF

		PIESE DE FIXARE MECANICĂ	<u>3.34.1</u> 2.74	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
		SETURI DE SCĂRI PREFABRICATE	<u>3.44.1</u> 2.84	Sistem 2+	Organism de certificare CPF
		PLĂCI DE RIGIDIZARE ONDULATE DIN OȚEL	<u>3.59.1</u> 2.97	Sistem 2+	Organism de certificare CPF

Note:

¹⁾ Reprezintă familia de produse prin: numărul tabelului din ANEXA III / pozițiile aferente subfamiliilor/produselor din familia respectivă din ANEXELE I și II la Regulamentul privind atestarea conformității produselor pentru construcții, aprobat cu ordinul MTCT nr. 1558/2004.

²⁾ Conform prevederilor din anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții.

³⁾ **CPF** = controlul producției în fabrică

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount
și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, aferente lunii februarie 2007

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 313/2004, ale Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.408/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și ale Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 773/2006 pentru aprobarea procedurii privind contractarea datoriei publice guvernamentale interne prin emiterea de titluri de stat tip benchmark și ale Convenției nr. 184.575/13/2005 încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna februarie 2007 se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 1.100 milioane lei, prevăzute în

anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de Management a Trezoreriei Statului va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi,
 secretar de stat

București, 26 ianuarie 2007.
 Nr. 126.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE
al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna februarie 2007

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna februarie 2007, Ministerul Finanțelor Publice

anunță lansarea unei emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Codul ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO0707CTN041	12 februarie 2007	14 februarie 2007	15 august 2007	182	100.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 emise în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de

Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice la rate diferite ale randamentului nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în calitate de client al dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul

mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizându-se următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360};$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu patru zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de

stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

al obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna februarie 2007

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna februarie 2007, Ministerul Finanțelor Publice

anunță lansarea unei emisiuni de obligațiuni de stat de tip benchmark, cu următoarele caracteristici:

Codul ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata cuponului %	Dobânda acumulată*) — lei/titlu —	Valoarea nominală totală — lei —
RO0710DBN017	1 februarie 2007	5 februarie 2007	25 octombrie 2010	3	6	169,32	1.000.000.000

*) Dobânda acumulată este determinată în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 773/2006 pentru aprobarea procedurii privind contractarea datoriei publice guvernamentale interne prin emiterea de titluri de stat de tip benchmark.

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat de tip benchmark poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark este de 10.000 lei.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) se plătește anual la data de 25 octombrie, începând cu 25 octombrie 2007 și terminând cu 25 octombrie 2010 inclusiv, și va fi determinată conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului},$$

în care:

D = dobânda (cuponul);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu patru zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 10 la Normele

Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în calitate de client al dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 9 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente obligațiilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare

sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

O R D I N

pentru aprobarea Metodologiei de elaborare a Planului de analiză și acoperire a riscurilor și a Structurii-cadru a Planului de analiză și acoperire a riscurilor

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de elaborare a Planului de analiză și acoperire a riscurilor și Structura-cadru a Planului de analiză și acoperire a riscurilor, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin inspectoratele județene/al municipiului

București pentru situații de urgență, va urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 29 ianuarie 2007.
Nr. 132.

ANEXA Nr. 1

M E T O D O L O G I E

de elaborare a Planului de analiză și acoperire a riscurilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Definiție, scopuri, obiective

Art. 1. — Prezenta metodologie stabilește scopurile, obiectivele, răspunderile, precum și principalele elemente și etape de parcurs care trebuie avute în vedere la elaborarea planurilor de analiză și acoperire a riscurilor.

Art. 2. — Planul de analiză și acoperire a riscurilor, denumit în continuare *PAAR*, cuprinde riscurile potențiale identificate la nivelul unităților administrativ-teritoriale, măsurile, acțiunile și resursele necesare pentru managementul riscurilor respective.

Art. 3. — Scopurile *PAAR* sunt de a asigura cunoașterea de către toți factorii implicați a sarcinilor și atribuțiilor ce le revin premergător, pe timpul și după apariția unei situații de urgență, de a crea un cadru unitar

și coerent de acțiune pentru prevenirea și gestionarea riscurilor generatoare de situații de urgență și de a asigura un răspuns optim în caz de urgență, adecvat fiecărui tip de risc identificat.

Art. 4. — Obiectivele *PAAR* sunt:

a) asigurarea prevenirii riscurilor generatoare de situații de urgență, prin evitarea manifestării acestora, reducerea frecvenței de producere ori limitarea consecințelor lor, în baza concluziilor rezultate în urma identificării și evaluării tipurilor de risc, conform schemei cu riscurile teritoriale;

b) amplasarea și dimensionarea unităților operative și a celorlalte forțe destinate asigurării funcțiilor de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență;

c) stabilirea concepției de intervenție în situații de urgență și elaborarea planurilor operative;

d) alocarea și optimizarea forțelor și mijloacelor necesare prevenirii și gestionării situațiilor de urgență.

SECȚIUNEA a 2-a

CAPITOLUL II

Responsabilități privind analiza și acoperirea riscurilor

Art. 5. — Responsabilitățile privind analiza și acoperirea riscurilor revin tuturor factorilor care, potrivit legii, au atribuții ori asigură funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial.

Art. 6. — (1) PAAR se întocmesc de comitetul județean/al municipiului București pentru situații de urgență, respectiv de comitetele locale pentru situații de urgență și se aprobă de consiliul județean/Consiliul General al Municipiului București, respectiv de consiliile locale, corespunzător unităților administrativ-teritoriale pe care le reprezintă.

(2) PAAR se întocmesc și se aprobă în termen de maximum 60 de zile de la aprobarea de către prefect a Schemei cu riscurile teritoriale din unitatea administrativ-teritorială, elaborată de inspectoratul județean/al municipiului București pentru situații de urgență, și se actualizează la fiecare început de an sau ori de câte ori apar alte riscuri decât cele analizate sau modificări în organizarea structurilor care, potrivit legii, au atribuții ori asigură funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial.

Art. 7. — (1) Prefecții, primarul general al municipiului București și primarii răspund de asigurarea condițiilor necesare elaborării PAAR.

(2) Pentru sprijinirea activității de analiză și acoperire a riscurilor, consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale pot comanda specialiștilor în domeniu elaborarea de studii, prognoze și alte materiale de specialitate.

Art. 8. — După elaborare și aprobare, PAAR se pun la dispoziție secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor județene/al municipiului București/locale pentru situații de urgență, iar extrase din documentele respective se transmit celorlalte instituții și organisme cu atribuții în prevenirea și gestionarea riscurilor generatoare de situații de urgență, acestea având obligația să cunoască, în părțile care le privesc, conținutul planurilor și să le aplice corespunzător situațiilor de urgență specifice.

Art. 9. — Inspectoratele județene/al municipiului București pentru situații de urgență, prin centrele operaționale, asigură pregătirea, organizarea și coordonarea acțiunilor de răspuns, precum și elaborarea procedurilor specifice de intervenție, corespunzătoare tipurilor de riscuri generatoare de situații de urgență.

Art. 10. — (1) Operatorii economici, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și alte structuri din unitatea administrativ-teritorială au obligația de a pune la dispoziție comitetelor pentru situații de urgență toate documentele, datele și informațiile solicitate în vederea întocmirii PAAR.

(2) Documentele, datele și informațiile a căror divulgare poate prejudicia siguranța națională și apărarea țării ori este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat se supun regulilor și măsurilor stabilite prin legislația privind protecția informațiilor clasificate.

Caracteristicile unității administrativ-teritoriale

Art. 11. — Pe baza datelor cuprinse în Schema cu riscurile teritoriale din unitatea administrativ-teritorială, aprobată de prefectul județului, în conținutul PAAR se face o prezentare pe secțiuni a caracteristicilor unității administrativ-teritoriale, după cum urmează:

- a) amplasare geografică și relief;
- b) caracteristici climaterice;
- c) rețea hidrografică;
- d) populație;
- e) căi de transport;
- f) dezvoltare economică;
- g) infrastructuri locale;
- h) specific regional.

Art. 12. — În cuprinsul secțiunii 1 „Amplasare geografică și relief” se fac referiri cu privire la:

- a) suprafață, vecinătăți;
- b) forme de relief, specificități, influențe;
- c) caracteristicile pedologice ale solului.

Art. 13. — În cuprinsul secțiunii a 2-a „Caracteristici climatice” se fac referiri cu privire la:

- a) regimul climatic, specificități, influențe;
- b) regimul precipitațiilor — cantități lunare și anuale, valori medii, valori extreme înregistrate — vârfuri istorice;
- c) temperaturi — lunare și anuale, valori medii, valori extreme înregistrate — vârfuri istorice;
- d) fenomene meteorologice extreme — furtuni, tornade etc.

Art. 14. — În cuprinsul secțiunii a 3-a „Rețea hidrografică” se fac referiri cu privire la:

- a) cursurile de apă, debite normale, creșteri înregistrate — vârfuri istorice;
- b) bazinele hidrografice, lacurile de acumulare — suprafețe, volume;
- c) caracteristicile pedologice;
- d) lacuri, iazuri — suprafețe, adâncimi;
- e) acumulări piscicole — suprafețe;
- f) amenajări hidrotehnice — diguri, baraje, alte lucrări de apărare împotriva inundațiilor etc.

Art. 15. — (1) În cuprinsul secțiunii a 4-a „Populație” se fac referiri cu privire la:

- a) numărul populației;
- b) structura demografică;
- c) mișcarea naturală;
- d) densitatea/concentrarea populației pe zone — aglomerări.

(2) Datele sunt cele rezultate după ultimul recensământ desfășurat la nivel național.

Art. 16. — În cuprinsul secțiunii a 5-a „Căi de transport” se fac referiri cu privire la:

- a) căile de transport rutiere — autostrăzi, drumuri europene și naționale, drumuri județene, rute de transport pentru materiale periculoase, tuneluri etc., precizându-se starea acestora;
- b) căile de transport feroviare — triaje, tuneluri;
- c) căile de transport aeriene — aeroporturi, aerocluburi etc.;

- d) căile de transport subterane — metrou;
- e) căile navigabile — porturi;
- f) rețele de conducte magistrale — gaze, petrol și produse petroliere etc.

Art. 17. — În cuprinsul secțiunii a 6-a „Dezvoltare economică” se fac referiri cu privire la:

- a) zonele industrializate/ramuri;
- b) depozite/rezervoare, capacități de stocare;
- c) exploatarea miniere, petroliere;
- d) fondul funciar — terenuri agricole, suprafețe împădurite;
- e) creșterea animalelor;
- f) turism/capacități de primire turistică;
- g) apariții de noi activități economice în cadrul zonei;
- h) resurse naturale.

Art. 18. — În cuprinsul secțiunii a 7-a „Infrastructuri locale” se fac referiri cu privire la:

- a) instituții publice — cultură, ocrotirea sănătății etc.;
- b) rețele de utilități, apă, canalizare, electrice, gaze, etc.
- c) locuri de adunare și cazare a populației în situații de urgență — tabere de sinistrați.

Art. 19. — În cuprinsul secțiunii a 8-a „Specific regional/local” se fac referiri cu privire la:

- vecinătăți, influențe, riscuri transfrontaliere.

CAPITOLUL III

Analiza riscurilor generatoare de situații de urgență

Art. 20. — (1) Analiza riscurilor cuprinse în Schema cu riscurile teritoriale din unitatea administrativ-teritorială trebuie să permită cunoașterea mecanismelor și condițiilor de producere/manifestare, amplitudinii și efectelor posibile ale acestora.

(2) Analiza se realizează pe tipuri de riscuri, pe baza datelor și evidențelor statistice, precum și a altor documente avute la dispoziție — studii, prognoze etc., fiind avute în vedere:

- a) riscurile naturale;
- b) riscurile tehnologice;
- c) riscurile biologice;
- d) riscurile de incendiu;
- e) riscurile sociale;
- f) alte tipuri de riscuri.

Art. 21. — Secțiunea 1 „Analiza riscurilor naturale” cuprinde referiri cu privire la:

a) fenomene meteorologice periculoase — se analizează zonele unde s-au produs astfel de fenomene, precum și posibilitatea apariției acestora în noi locuri;

a1) inundații — se analizează dacă inundațiile sunt previzibile și cu cât timp înainte, efectele dinamice și dacă necesită evacuarea persoanelor, necesitatea instalării eventualelor tabere pentru sinistrați, starea tehnică și de întreținere a lucrărilor hidrotehnice, zonele planificate a fi inundate controlat etc., se inventariază construcțiile realizate în zone inundabile, existența unor măsuri de protecție suplimentare și se analizează posibilitatea strămutării construcțiilor respective în zone ferite de inundații;

a2) furtuni, tornade, secetă, îngheț etc. — se analizează și dacă fenomenele respective sunt previzibile, cu cât timp înainte, localitățile/terenurile/obiectivele care pot fi afectate și dacă este necesară evacuarea persoanelor;

b) incendii de pădure — se analizează posibilitatea producerii incendiilor de această natură, perioadele și frecvența acestora, suprafețele împădurite care pot fi afectate;

c) avalanșe — se analizează posibilitatea producerii acestora, perioadele și frecvența lor, localități și amenajări care pot fi afectate;

d) fenomene distructive de origine geologică:

d1) cutremure — se au în vedere: macro- și microzonarea seismică a teritoriului național, caracteristicile fondului construit, datele statistice privind victimele și daunele provocate de seismele produse în anii anteriori, zonele construite posibil a fi afectate de un cutremur major;

d2) alunecări de teren — se analizează locurile cunoscute în care se produc astfel de fenomene, precum și posibilele noi locuri de apariție a acestora, suprafețele de teren și construcțiile care pot fi afectate, necesitatea evacuării persoanelor și a instalării eventualelor tabere pentru sinistrați.

Art. 22. — Secțiunea a 2-a „Analiza riscurilor tehnologice” cuprinde referiri cu privire la:

a) riscuri industriale — se analizează activitățile care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, tipurile de substanțe chimice periculoase folosite în procesul de producție;

b) riscuri de transport și depozitare de produse periculoase — se analizează posibilele accidente care se pot produce pe rețeaua rutieră, feroviară, fluvială și maritimă pentru transportul materialelor periculoase, din ce se compun transporturile și destinația acestora;

b1) transport rutier — la analiza acestor riscuri se ține cont de infrastructura existentă, transportul materialelor periculoase, din ce se compun transporturile și destinația acestora, numărul de accidente pe kilometru și pe an etc.;

b2) transport feroviar — la analiza acestor riscuri se ține cont de rețeaua feroviară existentă, transportul materialelor periculoase, din ce se compune și destinația, numărul de evenimente produse și frecvența acestora, numărul de călători anual;

b3) transport fluvial și maritim — se analizează riscurile în funcție de existența porturilor și a căilor de transport navigabile;

b4) transport aerian — se analizează riscurile în funcție de existența aeroporturilor, capacitatea și clasa acestora, a rutelor de zbor;

b5) transport prin rețele magistrale — se analizează riscurile în funcție de existența magistrelor de transport și de natura produselor vehiculate;

c) riscuri nucleare — se analizează riscurile în funcție de existența obiectivelor specifice și riscurile transfrontaliere;

d) riscuri de poluare a apelor — se inventariază locurile în care au avut loc astfel de fenomene, precum și

posibilele noi locuri de apariție a acestora, zonele care ar putea fi afectate;

e) prăbușiri de construcții, instalații sau amenajări — se analizează construcțiile, instalațiile și alte amenajări aflate în stare avansată de degradare și la care există riscul de prăbușire;

f) eșecul utilităților publice — se inventariază și se analizează sistemele, instalațiile și echipamentele a căror scoatere din funcțiune poate conduce la întreruperea alimentării cu apă, gaze naturale, energie electrică și termică pentru o zonă extinsă din cadrul localității/județului;

g) căderi de obiecte din atmosferă sau din cosmos — se inventariază locurile în care au avut loc astfel de fenomene și consecințele lor;

h) muniție neexplodată — se analizează existența fostelor zone de conflicte militare în care se poate afla muniție neexplodată, utilizându-se și datele statistice referitoare la misiunile de asanare pirotehnică.

Art. 23. — Secțiunea a 3-a „Analiza riscurilor biologice” cuprinde referiri cu privire la inventarierea și analiza surselor potențiale de izbucnire a unor epidemii/epizootii în construcții, ferme zootehnice, spitale de boli contagioase, laboratoare de analize epidemiologice, colonii de muncitori, zone locuite paupere — fără utilități publice, tabere de sinistrați sau refugiați etc. — și poluările accidentale.

Art. 24. — Secțiunea a 4-a „Analiza riscurilor de incendiu” cuprinde referiri cu privire la analizarea și diferențierea riscurilor de incendiu după context: statistica incendiilor și a altor situații de urgență, evidențele existente pe localități, operatori economici, instalații publice etc., fond construit, vegetație sau vehicule.

Art. 25. — Secțiunea a 5-a „Analiza riscurilor sociale” cuprinde referiri cu privire la analizarea riscurilor sociale în funcție de evidențele existente privind adunări, târguri, festivaluri și alte manifestări periodice cu afluență mare de public și mișcările sociale posibile, în raport de politica socială și situația forței de muncă din zonă.

Art. 26. — Secțiunea a 6-a „Analiza altor tipuri de riscuri” cuprinde referiri cu privire la analizarea, pe baza statisticilor, a intervențiilor cele mai des desfășurate, cum sunt: descarcerări, asistență medicală și transport medical, deblocări de persoane, evacuare a apei din subsolul clădirilor, salvări de animale.

Art. 27. — În activitatea de analiză a riscurilor se pot defini zone geografice având o concentrație a riscurilor de aceeași natură, legate de infrastructuri și construcții, denumite *zone de risc crescut*.

Art. 28. — Elementele care sunt avute în vedere pentru stabilirea zonelor de risc crescut sunt:

a) zonele de activitate dezvoltate de-a lungul căilor de comunicații;

b) clădirile publice, fie datorită numărului de persoane, fie datorită vulnerabilității lor, așa cum sunt teatrele, hotelurile, spitalele, școlile, centrele comerciale;

c) instalațiile tehnologice;

d) alte elemente, cum sunt: zone inundabile, zone predispușe alunecărilor/prăbușirilor de teren etc.

Art. 29. — Din punctul de vedere al tipului unității administrativ-teritoriale, se stabilesc 3 clasificări ale zonelor de risc:

a) zone de risc urbane;

b) zone de risc periurbane: comune limitrofe, orașe, zone industriale sau comerciale;

c) zone de risc rurale.

CAPITOLUL IV

Acoperirea riscurilor

SECȚIUNEA 1

Concepția desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție

Art. 30. — Elaborarea concepției de desfășurare a acțiunilor de protecție-intervenție constă în stabilirea etapelor și fazelor de intervenție, în funcție de evoluția probabilă a situațiilor de urgență, definirea obiectivelor, crearea de scenarii pe baza acțiunilor de dezvoltare, a premiselor referitoare la condițiile viitoare (completarea alternativelor față de obiectivele urmărite, identificarea și alegerea alternativei de acțiune optime și care recomandă planul de acțiune ce urmează să fie aplicat), selectarea cursului optim de acțiune și stabilirea dispozitivului de intervenție, luarea deciziei și precizarea/transmiterea acestuia la structurile proprii și cele de cooperare.

Art. 31. — Pentru acoperirea riscurilor transfrontaliere se încheie protocoale de colaborare cu instituțiile similare din țările cu care există granițe comune, care prevăd modalități de informare asupra pericolelor probabile, de avertizare/alarmare în cazul manifestării acestora, modalitățile de intervenție comună asupra riscurilor transfrontaliere, precum și exercițiile și aplicațiile cu participare internațională.

Art. 32. — (1) Evitarea manifestării riscurilor, reducerea frecvenței de producere ori limitarea consecințelor acestora se realizează prin următoarele acțiuni:

a) monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici etc. și transmiterea datelor la autoritățile competente;

b) activități preventive ale autorităților, pe domenii de competență;

c) informarea populației asupra pericolelor specifice unității administrativ-teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;

d) exerciții și aplicații.

(2) Activitățile preventive planificate, organizate și desfășurate în scopul acoperirii riscurilor sunt:

a) controale și inspecții de prevenire;

b) avizare/autorizare de securitate la incendiu și protecție civilă;

c) acordul;

d) asistența tehnică de specialitate;

e) informarea preventivă;

f) pregătirea populației;

g) constatarea și sancționarea încălcărilor prevederilor legale;

h) alte forme.

Art. 33. — Planurile de intervenție vor cuprinde informații referitoare la:

a) categoriile de servicii de salvare/intervenție în caz de urgență și amplasarea unităților operative;

b) încadrarea și mijloacele de intervenție și protecție a personalului/populației pentru fiecare tip de risc, pe categorii de forțe și mijloace, cum sunt: autospeciale de lucru cu apă și spumă, autospeciale de stingere cu pulbere și azot, autospeciale pentru descarcerare și iluminat, autoscări pentru salvare de la înălțime și alte tipuri de autospeciale, servanți pompieri, salvatori, asistenți medicali, scafandri, alpiniști etc.;

c) zona de acoperire a riscurilor;

d) timpii de răspuns, cuantificați de o comisie compusă din specialiști ai inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență;

e) activitatea operațională, prin prezentarea detaliată a ponderii intervențiilor la incendii; asistență medicală de urgență, reanimare și descarcerare; deblocări/salvări de persoane; salvări de animale etc.;

f) alte informații considerate necesare.

SECȚIUNEA a 2-a

Etapele de realizare a acțiunilor

Art. 34. — Desfășurarea intervenției cuprinde următoarele operațiuni principale:

a) alertarea și/sau alarmarea unităților și a subunităților pentru intervenție;

b) informarea personalului de conducere asupra situației create;

c) deplasarea la locul intervenției;

d) intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului preliminar de intervenție;

e) transmiterea dispozițiilor preliminare;

f) recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție;

g) evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor, animalelor și bunurilor;

h) realizarea, adaptarea și finalizarea dispozitivului de intervenție la situația concretă;

i) manevra de forțe;

j) localizarea și limitarea efectelor evenimentului/dezastrului;

k) înlăturarea unor efecte negative ale evenimentului/dezastrului;

l) regrouparea forțelor și a mijloacelor după îndeplinirea misiunii;

m) stabilirea cauzei producerii evenimentului și a condițiilor care au favorizat evoluția acestuia;

n) întocmirea procesului-verbal de intervenție și a raportului de intervenție;

o) retragerea forțelor și a mijloacelor de la locul acțiunii în locul de dislocare permanentă;

p) restabilirea capacității de intervenție;

q) informarea inspectorului general/inspectorului-șef/comandantului și a eșalonului superior;

r) analiza intervențiilor și evidențierea măsurilor de prevenire/optimizare necesare.

SECȚIUNEA a 3-a

Faze de urgență a acțiunilor

Art. 35. — În funcție de locul, natura, amploarea și de evoluția evenimentului, intervențiile serviciilor profesionale pentru situații de urgență sunt organizate astfel:

a) urgența I — asigurată de garda/gărzile de intervenție a/ale subunității în raionul/obiectivul afectat;

b) urgența a II-a — asigurată de subunitățile inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență;

c) urgența a III-a — asigurată de două sau mai multe unități limitrofe;

d) urgența a IV-a — asigurată prin grupări operative, dislocate la ordinul inspectorului general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată.

SECȚIUNEA a 4-a

Acțiunile de protecție-intervenție

Art. 36. — Forțele de intervenție specializate acționează conform domeniului lor de competență, pentru:

a) salvarea și/sau protejarea oamenilor, animalelor și bunurilor materiale, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistraților, aprovizionarea cu alimente, medicamente și materiale de primă necesitate;

b) acordarea primului ajutor medical și psihologic, precum și participarea la evacuarea populației, instituțiilor publice și a operatorilor economici afectați;

c) aplicarea măsurilor privind ordinea și siguranța publică pe timpul producerii situației de urgență specifice;

d) dirijarea și îndrumarea circulației pe direcțiile și în zonele stabilite ca accesibile;

e) diminuarea și/sau eliminarea avariilor la rețele și clădiri cu funcțiuni esențiale, a căror integritate pe durata cutremurelor este vitală pentru protecția populației: stațiile de pompieri și sediile poliției, spitale și alte construcții aferente serviciilor sanitare care sunt dotate cu secții de chirurgie și de urgență, clădirile instituțiilor cu responsabilitate în gestionarea situațiilor de urgență, în apărarea și securitatea națională, stațiile de producere și distribuție a energiei și/sau care asigură servicii esențiale pentru celelalte categorii de clădiri menționate, garajele de vehicule ale serviciilor de urgență de diferite categorii, rezervoare de apă și stații de pompare esențiale pentru situații de urgență, clădiri care conțin gaze toxice, explozivi și alte substanțe periculoase, precum și pentru căi de transport, clădiri pentru învățământ;

f) limitarea proporțiilor situației de urgență specifice și înlăturarea efectelor acesteia cu mijloacele din dotare.

SECȚIUNEA a 5-a

Instruirea

Art. 37. — (1) Pregătirea forțelor profesionale de intervenție se realizează în cadrul instituțiilor abilitate prin lege, pe baza unor programe adecvate avizate de inspectoratele județene/al municipiului București pentru

situații de urgență și aprobate de comitetele județene/al municipiului București pentru situații de urgență.

(2) Prefecții, primarii și conducerile operatorilor economici și instituțiilor publice au obligația de a asigura cunoașterea de către forțele destinate intervenției, precum și de către populație a modalităților de acțiune conform planurilor aprobate de analiză și acoperire a riscurilor.

SECȚIUNEA a 6-a

Realizarea circuitului informațional-decizional și de cooperare

Art. 38. — Sistemul informațional-decizional cuprinde ansamblul subsistemelor destinate observării, detectării, măsurării, înregistrării, stocării și prelucrării datelor specifice, alarmării, notificării, culegerii și transmiterii informațiilor și a deciziilor de către factorii implicați în acțiunile de prevenire și gestionare a unei situații de urgență.

Art. 39. — Informarea secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor pentru situații de urgență ierarhic superioare asupra locului producerii unei situații de urgență specifică, evoluției acesteia, efectelor negative produse, precum și asupra măsurilor luate se realizează prin rapoarte operative.

Art. 40. — Primarii, comitetele județene/al municipiului București și comitetele locale pentru situații de urgență, precum și conducerile operatorilor economici și instituțiilor amplasate în zone de risc au obligația să asigure preluarea de la stațiile centrale și locale a datelor și avertizărilor meteorologice și hidrologice, în vederea declanșării acțiunilor preventive și de intervenție.

CAPITOLUL V

Resurse umane, materiale și financiare

Art. 41. — (1) Alocarea resurselor materiale și financiare necesare desfășurării activității de analiză și acoperire a riscurilor se realizează, potrivit reglementărilor în vigoare, prin planurile de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență, elaborate de comitetele județene/al municipiului București și comitetele locale pentru situații de urgență.

(2) Consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale prevăd anual, în bugetele proprii, fondurile necesare pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare analizei și acoperirii riscurilor din unitățile administrativ-teritoriale pe care le reprezintă.

Art. 42. — În funcție de categoriile de riscuri identificate, mecanismele și condițiile de producere/manifestare, de amploarea și efectele posibile ale acestora, se stabilesc tipurile de forțe și mijloace necesare de prevenire și combatere a riscurilor, astfel:

- a) inspecții de prevenire;
- b) servicii profesioniste/voluntare/private pentru situații de urgență;
- c) formațiuni de asistență medicală de urgență și descarcerare;
- d) formațiuni de protecție civilă: echipe de căutare-salvare, NBC și pirotehnice;

e) alte formațiuni de salvare: Crucea Roșie, SALVAMONT, scafandri profesioniști etc.;

f) grupe de sprijin.

Art. 43. — Pe lângă tipurile de forțe precizate la art. 42, mai pot acționa, după caz, în condițiile legii: unitățile poliției, jandarmeriei și poliției de frontieră, structurile poliției comunitare, unitatea specială de aviație a Ministerului Administrației și Internelor, unitățile specializate/detașamente din cadrul Ministerului Apărării, unitățile pentru asistența medicală de urgență ale Ministerului Sănătății Publice, organizațiile neguvernamentale specializate în acțiuni de salvare, unitățile și formațiunile sanitare și de inspecție sanitară veterinară, formațiuni de pază a persoanelor și a bunurilor, precum și detașamente și echipe din cadrul serviciilor publice descentralizate și al societăților comerciale specializate, incluse în planurile de apărare și dotate cu forțe și mijloace de intervenție, formațiunile de voluntari ai societății civile specializați în intervenția în situații de urgență și organizați în organizații neguvernamentale cu activități specifice.

Art. 44. — Forțele auxiliare se stabilesc din rândul populației și salariaților, al formațiunilor de voluntari, altele decât cele instruite special pentru situații de urgență, care acționează conform sarcinilor stabilite pentru formațiunile de protecție civilă organizate la operatorii economici și societățile comerciale în planurile de apărare specifice, elaborate potrivit legii.

CAPITOLUL VI

Logistica acțiunilor

Art. 45. — (1) Sistemul forțelor și mijloacelor de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență se stabilește prin planurile de apărare specifice elaborate, potrivit legii, de autoritățile, instituțiile publice, societatea civilă și operatorii economici cu atribuții în acest domeniu, conform regulamentelor privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri.

(2) Forțele și mijloacele de intervenție se organizează, se stabilesc și se pregătesc din timp și acționează conform sarcinilor stabilite prin planurile de apărare specifice.

Art. 46. — Logistica acțiunilor de pregătire teoretică și practică, de prevenire și gestionare a situației de urgență specifice se asigură de autoritățile, instituțiile și operatorii economici cu atribuții în domeniu, în raport de răspunderi, măsuri și resurse necesare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 47. — La PAAR se atașează următoarele documente:

- a) lista autorităților și factorilor care au responsabilități în analiza și acoperirea riscurilor în unitatea administrativ-teritorială, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta metodologie;
- b) atribuțiile autorităților și responsabililor cuprinși în PAAR, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta metodologie;
- c) componența nominală a structurilor cu atribuții în domeniul gestionării situațiilor de urgență, cu precizarea unității la care sunt încadrați membrii structurilor, funcției,

adresei și a telefoanelor de la serviciu și de la domiciliu, a responsabilităților și misiunilor;

d) riscuri potențiale în localități/județe vecine care pot afecta zona de competență a unității administrativ-teritoriale;

e) hărți de risc;

f) măsuri corespunzătoare de evitare a manifestării riscurilor, de reducere a frecvenței de producere ori de limitare a consecințelor acestora, pe tipuri de riscuri;

g) sisteme existente de preavertizare/avertizare a atingerii unor valori critice și de alarmare a populației în cazul evacuării;

h) tabel cuprinzând obiectivele care pot fi afectate de producerea unei situații de urgență (seism, inundație, alunecare de teren, accident tehnologic etc.);

i) planuri și proceduri de intervenție;

j) schema fluxului informațional-decisional;

k) locuri/spații de evacuare în caz de urgență și dotarea acestora;

l) planificarea exercițiilor/aplicațiilor conform reglementărilor tehnice specifice;

m) rapoarte lunare de informare și analiză către prefect;

n) protocoale de colaborare cu instituții similare din țările cu care există granițe comune, în cazul producerii unor situații de urgență;

o) situația resurselor, tabelul cu stocul de mijloace și materiale de apărare existente, modul cum se acoperă deficitul din disponibilități locale și cu sprijin de la comitetul pentru situații de urgență ierarhic superior etc.;

p) reguli de comportare în cazul producerii unei situații de urgență.

ANEXA Nr. 1)
la metodologie*

**Lista autorităților și factorilor care au responsabilități
în analiza și acoperirea riscurilor în județul/localitatea X
- Model -**

Nr. crt.	Denumire autoritate	Coordonate autoritate	Persoană(e) de contact	Atribuții în PAAR, conform fișei nr.
1	Primar	str. x, nr.y; tel/fax/mobil;	Popescu Ion 1 Primar: tel/fax/mobil; Privat: str. W, nr.Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
			Popescu Ion 2 Viceprimar: tel/fax/mobil; Privat: str. W, nr.Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
...
20	Spital Y	str. x, nr.y; tel/fax/mobil;	Popescu Ion 25 Director: tel/fax/mobil; Privat: str. W, nr.Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
...
25	Școala Z	str. x, nr.y; tel/fax/mobil;	Popescu Ion 33 Director: tel/fax/mobil; Privat: str. W, nr.Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
...

NOTĂ: Autoritățile și factorii cu responsabilități în analiza și acoperirea riscurilor în unitatea administrativ teritorială sunt, după caz:

- autoritățile publice locale (primar, consilii locale/consilii județene, servicii publice deconcentrate/descentralizate);
- stații (puncte) de măsurători a parametrilor meteorologici, seismici, hidrografici, de mediu etc.
- institute de cercetări științifice;
- organizații nonguvernamentale (Crucea Roșie, SALVAMONT, etc)

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

**Atribuțiile autorităților și responsabililor cuprinși în PAAR
- Model-**

AUTORITATEA: (denumire în clar)	Fișa nr. _____
I.-GESTIONAREA RISCURILOR	
a.-monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici, etc și transmiterea datelor la autoritățile competente;	se precizează ce parametri se măsoară, cu ce periodicitate, ce autoritate(ăți) se informează asupra atingerii valorilor critice; eventual în anexă se stabilește structura raportului de informare
b.-controlul preventiv al autorităților pe domenii de competență;	ce operatori economici/instituții controlează, în ce domeniu de competență; pe cine informează asupra concluziilor; eventual periodicitatea controlului
c.-informare preventivă a populației asupra pericolelor specifice unității administrativ teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;	în ce domeniu de competență; periodicitate
d.-exerciții și aplicații;	cu cine, în ce domeniu de competență; periodicitate
II.-RESURSE NECESARE	
a.-monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici, etc și transmiterea datelor la autoritățile competente;	aparatură/echipamente de măsură/control necesare; loc de amplasare
b.-controlul preventiv al autorităților pe domenii de competență;	materiale/echipamente necesare
c.-informare preventivă a populației asupra pericolelor specifice unității administrativ teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;	materiale informative/documentare, rapoarte, planuri de urgență, pliante, mass-media, filme, conferințe, simpozioane, afișe, campanii informative, Porțile deschise....
d.-exerciții și aplicații;	materiale/echipamente necesare; loc de desfășurare
III.-INTERVENȚIE	
a.-alarmare	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune
b.-acțiuni de căutare/salvare/descarcerare	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune
c.-asistență medicală	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune
d.-acțiuni de îndepărtare a manifestării pericolului produs	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune
e.-acțiuni de limitare a consecințelor unui pericol	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune

Notă: se completează doar rubricile corespunzătoare competențelor

STRUCTURA - CADRU a Planului de analiză și acoperire a riscurilor

Capitolul I — Dispoziții generale

Secțiunea 1. Definiție, scop, obiective

Secțiunea a 2-a. Responsabilități privind analiza și acoperirea riscurilor

2.1. Acte normative de referință

2.2. Structuri organizatorice implicate

2.3. Responsabilități ale organismelor și autorităților cu atribuții în domeniu

Capitolul II — Caracteristicile unității administrative-teritoriale

Secțiunea 1. Amplasare geografică și relief

Secțiunea a 2-a. Caracteristici climatice

Secțiunea a 3-a. Rețea hidrografică

Secțiunea a 4-a. Populație

Secțiunea a 5-a. Căi de transport

Secțiunea a 6-a. Dezvoltare economică

Secțiunea a 7-a. Infrastructuri locale

Secțiunea a 8-a. Specific regional/local

Capitolul III — Analiza riscurilor generatoare de situații de urgență

Secțiunea 1. Analiza riscurilor naturale

Secțiunea a 2-a. Analiza riscurilor tehnologice

Secțiunea a 3-a. Analiza riscurilor biologice

Secțiunea a 4-a. Analiza riscurilor de incendiu

Secțiunea a 5-a. Analiza riscurilor sociale

Secțiunea a 6-a. Analiza altor tipuri de riscuri

Secțiunea a 7-a. Zone de risc crescut

Capitolul IV — Acoperirea riscurilor

Secțiunea 1. Concepția desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție

Secțiunea a 2-a. Etapele de realizare a acțiunilor

Secțiunea a 3-a. Faze de urgență a acțiunilor

Secțiunea a 4-a. Acțiunile de protecție-intervenție

Secțiunea a 5-a. Instruirea

Secțiunea a 6-a. Realizarea circuitului informațional-decisional și de cooperare

Capitolul V — Resurse umane, materiale și financiare

Capitolul VI — Logistica acțiunilor

Anexe

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Legea nr. 504/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2006 privind aprobarea unor măsuri financiare pentru operatorii economici de sub autoritatea Ministerului Economiei și Comerțului pe anul 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 10 ianuarie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la nr. crt. 10, coloana a 3-a, în loc de: „14.966.511” se va citi: „149.966.511”.

★

În cuprinsul Decretului nr. 1.097/2004 privind conferirea Ordinului și Medaliei *Meritul pentru Învățământ*, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.181 din 13 decembrie 2004, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la anexa nr. 7 — Medalia „Meritul pentru Învățământ” clasa a III-a, la nr. crt. 857, în loc de: „Stănescu Veronica” se va citi: „Stănescu Niculina-Viorica”.

★

În anexa „Structura organizatorică a Ministerului Administrației și Internelor” la Hotărârea Guvernului nr. 38/2007 pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 725/2003 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— după organigrama prevăzută la pct. I „APARAT CENTRAL (PROPRIU)” se va citi:

„II. INSTITUȚII ȘI STRUCTURI AFLATE ÎN SUBORDINEA/COORDONAREA MINISTERULUI ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

A. Instituții și structuri aflate în subordinea Ministerului Administrației și Internelor

1. Agenția Națională Antidrog
2. Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară
3. Institutul Național de Administrație
4. Agenția Națională a Funcționarilor Publici
5. Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane
6. Instituția prefectului (42)
7. Direcția Generală de Pașapoarte
8. Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor
9. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

10. Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor
 11. Centrul Informatic Național al Ministerului Administrației și Internelor (e-administrație)
 12. Direcția Generală de Informații și Protecție Internă
 13. Oficiul Național pentru Refugiați
 14. Centrul de Cooperare Polițienească Internațională
 15. Arhivele Naționale
 16. Centrul Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor
 17. Academia de Poliție «Alexandru Ioan Cuza»
 18. Liceul «Neagoe Basarab» al Ministerului Administrației și Internelor
 19. Liceul «Constantin Brâncoveanu» al Ministerului Administrației și Internelor
 20. Poliția Română
 21. Jandarmeria Română
 22. Poliția de Frontieră Română
 23. Autoritatea pentru Străini
 24. Unitatea Specială de Aviație
 25. Grupul Special de Protecție și Intervenție «Acvila»
 26. Baza Centrală pentru Asigurarea Tehnică a Misiunilor
 27. Clubul Sportiv «Dinamo» București
 28. Structuri subordonate unor unități centrale
- B. Structuri aflate în coordonarea Ministerului Administrației și Internelor**
1. Societatea Comercială «COMICEX — S.A.»

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 150560